

ଶୁଭ୍‌ବା ଜୁମା ୧୪ ଅପ୍ରେଲ୍ ୨୦୨୩ର ସାରାଂଶ
ସ୍ଥାନ- ମସଜିଦ୍ ବୈତୁଲ୍ ପୁରୁହ୍, ଲଣ୍ଡନ (ୟୁ.କେ)

ପୁଣ୍ୟାତ୍ମା ହ୍. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ (ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ମସିହ୍ ଅ.ସ)ଙ୍କ ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନ ସମ୍ପନ୍ନ ଉପଦେଶାବଳୀ
ପ୍ରକାଶରେ ﷺ ର ରୋଚକ ଓ ତତ୍ତ୍ୱ ସମ୍ବଳିତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ।
ବିଶ୍ୱରେ ସାମଗ୍ରିକ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ ହେବା ସକାଶେ ପ୍ରିୟ ଦୁଜ୍ଞର ଅନୁଜ୍ଞା ଅ.ବଙ୍କର ଜମାଅତ୍କୁ ଦୁଆ
କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆହ୍ୱାନ ।

ଅଶ୍ୱତ୍ୱୁ ଅନଲ୍ଲା ଇଲ୍ଲାହା ଇଲ୍ଲଲ୍ଲାହୁ ଓହ୍ୱଦହ୍ୱ ଲାଶରିକା ଲହ୍ୱ ଓଅଶ୍ୱତ୍ୱୁ ଅନା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅବ୍ଦୁହ୍ୱ ଓରସୁଲୁହ୍ୱ । ଅନ୍ନା ବାଦ୍‌ଫାଉଜୁ ବିଲ୍ଲାଃହି ମିନଶ୍ ଶୈତାନ୍ ନିରରଜିମ୍ । ବିସ୍‌ମିଲ୍ଲା ହିର୍ ରହ୍‌ମାନ୍ ନିରରହିମ୍ । ଅଲ୍‌ହମ୍‌ଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ରବ୍‌ବିଲ୍ ଆଲ୍‌ମିନ୍ ଅରରହ୍‌ମାନ୍ ନିରରହିମ୍ । ମାଲିକି ଯୋମିଦ୍‌ଦିନ୍ । ଇୟାକା ନାବୁଦୁ ଓ ଇୟାକା ନସ୍‌ତଜିନ୍ । ଇହ୍‌ଦିନସ୍ ସିରାତଲ୍ ମୁସ୍‌ତକିମ୍ ସିରାତଲ୍ ଲଜିନା ଅନ୍‌ଅମତା ଅଲୈହିମ୍ ଗୈରିଲ୍ ମଗ୍‌ଯୁବି ଅଲୈହିମ୍ ଓଲ୍‌କ୍ୱାଲ୍‌ଲିନ୍ ।

ତଶହ୍ୱଦ୍, ତଉଜ୍ ଏବଂ ସୁରଃ ଫାତିହାର ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ହୁଜୁର ଅନ୍‌ଓର୍ ଅୟୋଦହ୍ୱଲ୍ଲାହୁ ତାଆଲା ବିନସ୍ତେହିଲ୍ ଅଜିଜ୍ କହିଲେ;- ﷺ ହେଉଛି ଏଭଳି ଏକ କଲ୍‌ମା (ଉକ୍ତି) ଯାହାକି ଏକେଶ୍ୱରବାଦର ମୂଳଭିତ୍ତି ଅଟେ । ଆହ୍‌ଜରତ ସ.ଅ କହିଲେ, ନିଃସନ୍ଦେହ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଉପରେ ନକାଂସ୍ତାକୁ ଅବୈଧ କରିଦେଲେ ଯିଏ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତା ପ୍ରାପ୍ତି ସକାଶେ ﷺ ପାଠ କଲା । ଅତଏବ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତା ପ୍ରାପ୍ତି ସକାଶେ ନିଜର ଧ୍ୟାନକୁ ନୈସର୍ଗିକ ଓ ନୈଷ୍ଠିକ ରୂପେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି କେନ୍ଦ୍ରୀଭୂତ କରିବା ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ମନୁଷ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ﷺ ପାଠ କରେ ସେତେବେଳେ ସେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ କୃପାର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥାଏ ।

ଯେପରିକି ଆହ୍‌ଜରତ ସ.ଅ କହିଲେ, ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଉପରେ ନକାଂସ୍ତାକୁ ଅବୈଧ କରିଦେଲେ ଯିଏ ﷺ ପାଠ କଲା ଏବଂ ସମସ୍ତ ଅବତାରମାନେ ଉକ୍ତ ଶିକ୍ଷାକୁ ଘେନି ଏହି ଧରାବତରଣରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଆହ୍‌ଜରତ ସ.ଅ କହିଲେ ସର୍ବୋକୃଷ୍ଟ ବାଣୀ ଯାହାକୁ ମୁଁ ଓ ପୂର୍ବ ଅବତାରମାନେ କହିଲେ, ତାହା ﷺ ଅଟେ । ସୁତରାଂ ଏହି ଶିକ୍ଷା ସମସ୍ତ ଅବତାରମାନଙ୍କର ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ବଶତଃ ସେହି ଅବତାରମାନଙ୍କର ଅନୁଗାମୀମାନେ ଉକ୍ତ ଶିକ୍ଷାକୁ ସିଧାସଳଖ ଓ ପରୋକ୍ଷରେ ପାସୋରି ବସି ଶିର୍କ (ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟକୁ ସମକକ୍ଷ କରିବା)କୁ ଏକ ମାଧ୍ୟମ ରୂପେ ଆଦରି ନେଲେ । ଆମେମାନେ ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଯେ, ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଆମମାନଙ୍କୁ ଆହ୍‌ଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରି ସେହି ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କଲେ ଯାହାକି ଶିର୍କକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ମୂଲୋପାତନ କରିଦେଲା ଏବଂ ଆପଣ ସ.ଅ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏକେଶ୍ୱରବାଦର ପ୍ରକୃତ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରି ଆମମାନଙ୍କର ଇହକାଳ ଓ ପରକାଳକୁ ସୁଧାରି ଦେଲେ । ଅତଏବ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଆହ୍‌ଜରତ ସ.ଅଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଶିକ୍ଷା ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁସରଣ କରିବ ଏବଂ ନିଷ୍ଠାପର ହୋଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଏକେଶ୍ୱରବାଦର ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି କରିବ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ହିଁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର କୃପାର ଅଧିକାରୀ ହୋଇପାରିବ ଓ ଆହ୍‌ଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ସୁପାରିଶରୁ ମଧ୍ୟ ସେ ଏକ ଅଂଶ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବ ।

ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ସୁପାରିଶ ପାଇଁ ନିଷ୍ଠାପୂର୍ଣ୍ଣ ହୃଦୟର ସହିତ ﷺ ର ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ଯହିଁରେ ସଂସାରର କୌଣସି ଅଂଶ ମିଶ୍ରିତ ହୋଇ ନଥିବ । ଆପଣ ସ.ଅ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅବତାର ତଥା ନବା ଶିରୋମଣି ଯାହାଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସୁପାରିଶ କରିବାର ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କର ସୁପାରିଶ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେଲେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ଆଦେଶାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ଆଣିବା ମଧ୍ୟ ବିଧେୟ । ଆମେ ଅହେମଦିମାନେ କେତେ ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଯେ, ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଆମମାନଙ୍କୁ ସାଂପ୍ରତିକ କାଳରେ ଯୁଗାବତାର ଓ ଆହ୍‌ଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଦାସାନୁଦାସଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି, ଯେକି ଇସ୍‌ଲାମୀୟ ଆଦେଶାବଳୀକୁ ଖୋଲି କରି ତାହାର ଗହ୍ୱର ତଥା ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନ ସମ୍ବଳିତ ତତ୍ତ୍ୱକୁ ଆମ ଆଗରେ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ଆପଣ ଅ.ସ ଯେଉଁଠି ଆମମାନଙ୍କୁ ﷺ ର ଗହ୍ୱରତା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅବଗତ କରାଇଲେ ସେଠାରେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ

ମଧ୍ୟ ଆମମାନଙ୍କୁ ପରିଚିତ କରାଇଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ତତ୍ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସଙ୍କ କେତେକ ଉଚ୍ଚତାଂଶ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିବି ଯାହା ଉଚ୍ଚ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଉପରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ଢଙ୍ଗରେ ଆଲୋକପାତ କରିଥାଏ ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କର ଏଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ମଧ୍ୟ ଆକର୍ଷଣ କରିଥାଏ ଯେ, ଆମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗଭୀରତାର ସହିତ ନିଜର ଆତ୍ମସମୀକ୍ଷା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ।

ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ କୁହନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ନିଜର ବାଣୀ **أَلَيْسَ لَكُمْ دِينٌ كُمْ** ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ସ୍ୱୟଂ କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ତହିଁରେ ତିନୋଟି ନିଦର୍ଶନ ରହିବା ଯଥେଷ୍ଟ ଓ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । **ପ୍ରଥମତଃ** **أَلَيْسَ لَكُمْ دِينٌ كُمْ** ଯାହାର ମୂଳ ଦୃଢ଼ତାର ସହିତ ଜମି ରହିଛି । **ଦ୍ୱିତୀୟତଃ** **أَلَيْسَ لَكُمْ دِينٌ كُمْ** ଅର୍ଥାତ ଏହା ଶାଖା ପ୍ରଶାଖା ଆକାଶର ଉଚ୍ଚତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ । **ତୃତୀୟତଃ** **أَلَيْسَ لَكُمْ دِينٌ كُمْ** ଅର୍ଥାତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମୟ ତାହା ସଦ୍ୟତମ ଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ଆପଣ ଅ.ସ କହିଲେ ଇସଲାମ୍ ହେଉଛି ସେହି ଧର୍ମ ଯେକି ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରକୁ ତଥା ଉଚ୍ଚ ସର୍ତ୍ତକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥାଏ । ଆପଣ ଅ.ସ ଅତିରିକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି କହିଲେ, ପ୍ରଥମ ନିଦର୍ଶନ ହେଉଛି ବିଶ୍ୱାସର ନୀତି ଯହିଁରୁ ଯଥାର୍ଥ କଲ୍ମା **اللَّهُ ۙ إِلَهُ ۙ** ଅଟେ । ଯାହାକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଚମତ୍କାରିତା ଢଙ୍ଗରେ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯାହାର ସମସ୍ତ ପ୍ରମାଣ କେତେକ ଖଣ୍ଡରେ ସମାପ୍ତ ଓ ଆବଦ୍ଧିତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ସମସ୍ତ ନିର୍ମାଣ ଏବଂ ବିଶ୍ୱ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏଥି ପ୍ରତି ଇଙ୍ଗିତ କରୁଅଛି ଯେ, ଏହି ଜଗତ ତଥା ବିଶ୍ୱ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ଏକ ନିର୍ମାଣକାରୀ ଏବଂ ଉଦ୍ଧାରକ ଅଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ସୁଗୁଣାବଳୀଗୁଡ଼ିକ ନିତ୍ୟାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ଓ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ । ଅର୍ଥାତ ରହେମାନ (ଅଶେଷ ଦୟାବାନ), ରହିମ୍ (ସଦା କୁରଶାମୟ), କାଦିର୍ ମୁତ୍ଲକ୍ (ସକଳ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା), ଖାହିଦ୍ ଓ ଲାଶରିକ୍ (ଏକ ଓ ଅଦ୍ୱିତୀୟ) ଅଜ୍ଞା ଅବଦି (ଆବାହମାନ କାଳର ପ୍ରଭୁ ଓ ଚିରଞ୍ଜିବୀ) ଏବଂ ମୁଦବ୍ବିର ବିଲ୍ ଇରାଦାହ୍ (କୌଣସି ପ୍ରସଙ୍ଗ କରିବାର ସେ ଯେତେବେଳେ ମନସ୍ଥ କରି ନିଅନ୍ତି) । ସେ ମୁସ୍ତଜ୍ଜମେ ଜମିଲ୍ ସିଫାତ୍ (ସମସ୍ତ ସୁଗୁଣାବଳୀକୁ ତାଙ୍କ ଠାରେ ହିଁ ଏକତ୍ରିତ) ଏବଂ ସେ ଐଶୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣକାରୀ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଅତଏବ **اللَّهُ ۙ إِلَهُ ۙ** ଉପାସକ ବୋଲି ମନ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଭାବନା ଉତ୍ପନ୍ନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ବରଂ ମନ ମଧ୍ୟରେ ଏକଥାକୁ ଦୃଢ଼ ରୂପେ ସ୍ଥାପନ କରିଥାଏ ଏବଂ କରିବା ମଧ୍ୟ ଉଚିତ ଯେ, ଆମର ଈଶ୍ୱର ଆବାହମାନ କାଳରୁ ଅଛନ୍ତି ଓ ସେ ଚିରଞ୍ଜିବୀ ଅଟନ୍ତି । ସେ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଏବଂ ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକତା ସକାଶେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଆନତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସର ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ ଉପନୀତ ହୋଇଯାଏ ସେତେବେଳେ ତାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ରୂପେ ବିବେଚିତ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ତହିଁରେ ଶିର୍କର କୌଣସି ଅପମିଶ୍ରଣ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅତଃ ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ସେହି ବିଶ୍ୱାସ ଯାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆହଜରତ ସ.ଅ କହିଲେ ଯେ, ନିଷ୍ଠାପର ହୋଇ **اللَّهُ ۙ إِلَهُ ۙ** ର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଦ୍ଦାୟୀ ଅବେଧ ଅଟେ ।

ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ କୁହନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ହିଁ ସେହି ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସ୍ତିତ୍ୱ, ଯାହାକୁ ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କରିବା ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଏହାର ଅଧିକାରୀ ନାହାନ୍ତି । ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ ଏହା ଉପରେ ଜୋର ଦେଇ କହିଲା, **ଇୟାକା ନାବୁଦୁ ଓ ଇୟାକା ନସ୍ତଇନ୍** । ଅର୍ଥାତ ଆମେ ତୁମ୍ଭରି ଉପାସନା କରୁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ଠାରୁ ହିଁ ଆମେ ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କରୁ । ତହିଁରୁ ଏହା ପ୍ରତିଭାତ ହୁଏ ଯେ, ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କରିବାର ପ୍ରକୃତ ସତ୍ତା ହେଉଛି ପରାକ୍ରମୀ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା । ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ତରରେ ଏହି ଅଧିକାର ଈଶ୍ୱରାଭିଳାଷୀ ଓ ସତ୍ୟାନ୍ୱେଷୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଅର୍ଥାତ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ବଳରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଲୋଡ଼ା ଯାଇପାରିବ । ଅର୍ଥାତ ସକ୍ଳମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଆନ୍ତି । ଆପଣ ଅ.ସ କହିଲେ, ଆମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଏହା ଅନୁଚିତ ଯେ, ଆମେମାନେ କୌଣସି କଥା ନିଜ ପକ୍ଷରୁ ତିଆରି କରିବୁ । ବରଂ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ଓ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ଆଦେଶାବଳୀର ପରିଧି ମଧ୍ୟରେ ରହିବା ଉଚିତ । ଏହାର ଅନ୍ୟନାମ **ସିରାତେ ମୁସ୍ତକିମ୍** (ସକଳ ମାର୍ଗ) ଏବଂ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ **اللَّهُ ۙ إِلَهُ ۙ** ରୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝି ହୋଇଯାଏ । **اللَّهُ ۙ إِلَهُ ۙ** ର ପ୍ରଥମ ଅଂଶରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ, ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରିୟତମ ଓ ସର୍ବପ୍ରଥମ ଅଭିପ୍ରାୟ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ହିଁ ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଭାଗରେ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଅବତାରଭର ବାସ୍ତବତାର ପରିପ୍ରକାଶ କରିବା ।

ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ କହିଲେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ **اللَّهُ ۙ إِلَهُ ۙ** ର ଉଚ୍ଚାରଣକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର ଆଚାରଣ ଓ ଉଚ୍ଚାରଣରେ, ବ୍ୟବହାରିକ କ୍ଷେତ୍ର ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଦେଇ ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ **اللَّهُ ۙ إِلَهُ ۙ** କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦିତ ହେବ ନାହିଁ । ଅତଏବ ଏହା ହିଁ ବିଶ୍ୱାସର ସର୍ତ୍ତ ଅଟେ । ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଧିକାର ଓ ଭକ୍ତଙ୍କର ଅଧିକାର ସମ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ହେଲେ ତାହାଙ୍କ

ଆଦେଶାବଳୀ ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁସରଣ କରିବା ମଧ୍ୟ ଅନିର୍ବାଚ୍ୟ । ତେବେଯାଇ ମନୁଷ୍ୟ ﷺ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ରୂପେ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ତେବେ ଯାଇ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବ ନାହିଁ । ଉକ୍ତ କଲ୍ମାଫାର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଂଶ ଉଦହାରଣ ସକାଶେ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା । ଅର୍ଥାତ ଅବତାରମାନେ ଧରାପୃଷ୍ଠରେ ଉଦାହରଣ ଓ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପାଲଟିବା ନିମନ୍ତେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ ଆହୁଜରତ ସ.ଅ ସମସ୍ତ ଅବତାରମାନଙ୍କର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଥିଲେ ଏବଂ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ୱରେ ସମସ୍ତ ଅବତାରମାନଙ୍କର ଉଦାହରଣ ଏକତ୍ରିତ ଥିଲା । ଆପଣ ସ.ଅ ହିଁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଆଦେଶାବଳୀ ଉପରେ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ପରିଚାଳିତ ହେବା ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ସଠିକ୍ ରୂପେ କୁରୁଆନୀୟ ଆୟତର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି ସେହି ଆଦେଶାବଳୀ ଉପରେ ସ୍ୱୟଂ ବ୍ୟବହାରିକ ରୂପେ ତାହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିଥିଲେ ।

ନିଜର ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଇ ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ କୁହନ୍ତି, ପାରମ୍ପାରିକ ବୈଅତ୍ତର କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ । ଏହିଭଳି ଔପଚାରିକ ବୈଅତ୍ତରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟଦାୟକ ଅଟେ । ଅର୍ଥାତ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଆତ୍ମ ବଢ଼ିମାକୁ ଓ ଅହଂ ଭାବକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଦେଇ ନୈସର୍ଗିକ ତଥା ନୈଷ୍ଠିକ ରୂପେ ବୈଅତ୍ତ କରି ଯୁଗାବତାରଙ୍କ ସହିତ ସଂକ୍ଳୀଷ୍ଟ ହୋଇଯିବା ଫଳରେ ହିଁ ବୈଅତ୍ତ କରିବା ଫଳପ୍ରଦ ହୋଇଥାଏ । ଯଥାସମ୍ଭବ ସଦ୍‌ମାର୍ଗଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଏବଂ ଉପସାନା ଆଦିରେ ମାର୍ଗଦର୍ଶକଙ୍କ ପରି ହୋଇ, ସକାଳୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜର ଆତ୍ମସମୀକ୍ଷା କରିବା ଉଚିତ । ଅର୍ଥାତ ଆମେମାନେ କେତେଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ﷺ ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁସରଣ କରିଛୁ ? ଆପଣ ଅ.ସ ପୁନଶ୍ଚ କହିଲେ ମୋର ଏହି ଅଭିପ୍ରାୟ କଦାପି ନୁହେଁ ଯେ, ମୁସଲମାନମାନେ କଲ୍ମା ପାଠ କରି ଏବଂ ଆଳସ୍ୟପରାୟଣ ହୋଇଯାଆନ୍ତୁ, ନା ! ବରଂ ନିଜର ବ୍ୟବସାୟ ବାଣିଜ୍ୟ ଓ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟସ୍ତ ରୁହନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ତତ୍ସହିତ ସେମାନେ (ଉକ୍ତ) ପ୍ରଭୁଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଉଚିତ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଭୟକୁ ବ୍ୟବସାୟ କରିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଧର୍ମକୁ ସର୍ବଦା ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଉ । କେବଳ ସାଂସାରିକତା ମୋହମାୟା ଓ ସୁଖସ୍ୱାଚ୍ଛନ୍ଦ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତି ତା'ର ଅଭିପ୍ରାୟ ନହେଉ । ବରଂ ଧର୍ମକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେବା ତା'ର ପରମ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେବା ଉଚିତ । ତେବେ ଯାଇ ସାଂସାରିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଧର୍ମାନୁଯାୟୀ ସମ୍ପାଦିତ ହେବ । ସାହାବାଗଣ ମଧ୍ୟ ଘଡ଼ିସନ୍ଧି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଲିଶ୍ୱରକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଦେଇ ନଥିଲେ, ନା ହିଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପାସନା କରିବାରେ ସେମାନେ କେବେ ଅବହେଳା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ । ସେମାନେ କେବଳ ନମାଜ ପଢ଼ୁ ନଥିଲେ । ବରଂ ସେମାନେ ଦୁଆକୁ ମଧ୍ୟ ବିନିଯୋଗ କଲେ ।

କଲ୍ମାଫାର ବାସ୍ତବତା ଓ ତାହାର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ତଥା ଏହା ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ କୁହନ୍ତି, ବିଶ୍ୱାସ ଆଣିବାର ଅର୍ଥ ଏହା ଯେ, ମନୁଷ୍ୟ ବ୍ୟବହାରିକ ଅବସ୍ଥାରେ ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଦେଉ ଯାହା ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଆଦେଶାବଳୀ ପବିତ୍ର କୁରୁଆନରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ପୁନଶ୍ଚ ବାସ୍ତବରେ ବ୍ୟବହାରିକ ରୂପେ ଧର୍ମକୁ ସାଂସାରିକତା ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଉ । ଅତଏବ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଷ୍ଠାପର ହୋଇ ﷺ କୁ ସ୍ୱୀକାର କରିନେଲା ତେବେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ୱର୍ଗପୁରରେ ଅବାଧ ଭାବରେ ପ୍ରବେଶ କରିଗଲା । ପୁନଶ୍ଚ ସେହି ଲିଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ବି ତା'ର ପ୍ରିୟତମ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ସେ କେବଳ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତାର ଅଭିଳାଷୀ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଦଃଖ-କଷ୍ଟରୁ ସେ ବିଚଳିତ ହୋଇ ନଥାଏ । କାରଣ ସେ ଏହି ବିଶ୍ୱାସ ରଖିଥାଏ ଯେ, ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ନିଜ ସକ୍ଷମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ତୁରନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଥାଆନ୍ତି ।

ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ କୁହନ୍ତି, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ଲିଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଧିକାର ଏବଂ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର (କର୍ତ୍ତବ୍ୟ) ସମ୍ପାଦନ କରି ନଦେଇଛି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ﷺ ର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ଓ ପ୍ରକୃତ ମର୍ମକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଅର୍ଥାତ ବୁଝିପାରିବ ନାହିଁ । ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେତେବେଳେ ନିଜ ଭାଇର ଅଧିକାର କ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ କରେ ଏବଂ ବସ୍ତୁ ଉପରେ ସେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭରସା କରେ ଯେ, ଭଗବାନକୁ କେବଳ ଏକ ଅକ୍ଷୟ ଅଙ୍ଗ ବୋଲି ବିବେଚିତ କରିଦିଏ । ଏହାର ବିପରୀତ ଏପରି ଖୁବ୍ ସ୍ୱଳ୍ପ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଏକେଶ୍ୱରବାଦର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ଓ ପ୍ରକୃତ ମର୍ମକୁ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ଯଦି କଲ୍ମାଫାର ବାସ୍ତବିକତା ଠାରୁ ଯଦି ଅବଗତ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ବ୍ୟବହାରିକ ରୂପେ କଲ୍ମାଫାରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥିବା ମର୍ମାବଳୀକୁ ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପାଳନ କରେ ତେବେ ସେ ବୃହତ୍ ଉନ୍ନତି ହାସଲ କରିପାରିବ ଏବଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାନ ଅଭୁତପୂର୍ବ ଚମତ୍କାର ଅବଲୋକନ କରିପାରିବ । ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ସମସ୍ତ ଅପକର୍ମକୁ ବିତୃଷ୍ଣା ହୋଇ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଦିଏ ସେତେବେଳେ ହିଁ ସେ ପ୍ରକୃତ ଏକେଶ୍ୱରବାଦୀ ବ୍ୟକ୍ତି ବୋଲାଯାଏ । ସୁତରାଂ ଏହି ରମ୍‌ଜାନ୍ ମାସରେ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଏହି ଉଦ୍ୟମ କରିବା ଉଚିତ ଯେ, ସେ ସେହି ଅପକର୍ମ, ପାପକର୍ମ ଠାରୁ ନିଜକୁ ପବିତ୍ର କରି ﷺ

ଉପରେ ପ୍ରକୃତ ରୂପେ ବିଶ୍ୱାସ ଆଣନ୍ତୁ । ଆଲ୍ଲାଃତାଲା ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହି ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ଯେ, ରମ୍ଜାନ ମାସର ଏହି ଶେଷ କେଇଟା ଦିନରେ ଆମେମାନେ ନିଜର ଉଦ୍ୟମ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ୱାରା ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ମନ୍ଦକର୍ମକୁ ଯେପରି ବହିଷ୍କାର କରିଦେଉ ।

ରମ୍ଜାନ ମାସର ଶେଷ ଦଶ ଦିନରେ ଆମେମାନେ **ଲୈଲତୁଲ୍ କଦର** କଥା କହିଥାଉ । **ଲୈଲତୁଲ୍ କଦର** ବାସ୍ତବରେ ସେତେବେଳେ ପ୍ରାୟ ହୋଇଥାଏ ଯେତେବେଳେ ଆମେମାନେ ନିଜର ଆଚରଣ ଓ ଉଚ୍ଚାରଣ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଆଦେଶାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯାଇଥାଉ, ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶାବଳୀ ଉପରେ ପରିଚାଳିତ ହୋଇ ତାହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଇବା ସହିତ କ୍ରିୟାଶୀଳ ବ୍ୟକ୍ତିରେ ପରିଗଣିତ ହୋଇ ସେହି ଆଦେଶାବଳୀଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ ଜୀବନର ଏକ ଅଭିନ୍ନ ଅଙ୍ଗ ରୂପେ ବିବେଚିତ କରି ନେଇଥାଉ । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ସେହି ପ୍ରକୃତ ଲକ୍ଷଣ ଓ ନିଦର୍ଶନ ଯାହାକି ଜଣେ ଧର୍ମପରାୟଣ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ **ଲୈଲତୁଲ୍ କଦର** ପ୍ରାୟ ହେବାର ପ୍ରମାଣ ଅଟେ । **ଲୈଲତୁଲ୍ କଦର** ପ୍ରକୃତ ନିଦର୍ଶନ କହିଲେ ଆମେମାନଙ୍କ ଠାରେ ଏକ ଅଭୂତପୂର୍ବ ବିପ୍ଳବ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ ।

କେତେକ ଜମାଅତ୍ ଦୁଆ କରିବାର ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆୟୋଜନ କରିବାକୁ ଯାଇ ମୋର ଏହି କଥାକୁ ନିଜ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖି ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ଆମେମାନେ ଯଦି ନୈସର୍ଗିକ ମନୋଭାବ ରଖି ତିନି ଦିନ ଅହରହ ଦୁଆ କରୁ ତେବେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ବିଶେଷ କୃପା ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇପାରିବ । ଯଦିଓ ମୁଁ ଏହି ତିନି ଦିନ ବିଶେଷ ରୂପେ ଏଇଥି ପାଇଁ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛି ଯେ, ଆପଣମାନେ ତିନି ଦିନ ଦୁଆରେ ସମୟ ଅତିବାହିତ କରି ଯଦି ପୁନଃ ନିଜର ପୂର୍ବ ଶୈଳୀ ଓ ପୂର୍ବ ଅବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିଯିବେ ଏବଂ ﷻ ର ପ୍ରକୃତ ଅଭିପ୍ରାୟକୁ ଯଦି ପାସୋରି ବସିବେ ତେବେ ତାହାର କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏକଥା ମନରେଖିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ଭଗବାନ ହେଉଛନ୍ତି ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ, ସେ ଆମମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ କୌଣସି ବସ୍ତୁ ଏବଂ କୌଣସି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଲୁଚାଯିତ ହୋଇ ରହି ନାହିଁ । ଆପଣମାନେ ଯଦି ତିନି ଦିନ କ୍ରମାଗତ ଦୁଆ କରି ପୁନଶ୍ଚ ପୂର୍ବ ଶୈଳୀ ଓ ପୂର୍ବ ଅବସ୍ଥାକୁ ଫେରିଯାନ୍ତି ତେବେ ସେ ସ୍ଥଳେ ଦୁଆ ଫଳପ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ନଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆପଣମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରସନ୍ନ କରିବା ସକାଶେ ଏହି ଦିନକୁ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଅତିବାହିତ କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି ତେବେ ଏହି ଶପଥ ନେଇ ନିଜର ସମୟ ଅତିବାହିତ କରନ୍ତୁ ଯେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ତିନି ଦିନ ଆମ ଜୀବନର ଏକ ଦୈନନ୍ଦିନ ତଥା ସାର୍ବକାଳିକ ଅଂଶ ପାଲଟିଯାଉ । ପୁନଶ୍ଚ ବିରୋଧୀମାନେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦୁଃଖକଷ୍ଟ ଦେଉଛନ୍ତି ତାହାକୁ ଦୂରୀଭୂତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ନିଜର ବିଶେଷ ସାହାଯ୍ୟ ଓ ସମର୍ଥନ ପ୍ରକାଶିତ କରନ୍ତୁ । ﷻ ।

ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ହ. ମସିହ ମଉଦ୍ ଅ.ସଙ୍କ ସହିତ ଏହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି କରିଛନ୍ତି ଯେ, ସେ ଆପଣ ଅ.ସ ଓ ଆପଣଙ୍କ ଜମାଅତ୍କୁ ଯଥାଶୀଘ୍ର ଅବା କିଛିକାଳ ପରେ ଅବଶ୍ୟ ବିଜୟ ବିମୁକ୍ତିତ କରିବେ । ହିଁ ଯଦି ଆମେମାନେ ﷻ ର ବାସ୍ତବତାକୁ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରି କେବଳ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ହିଁ ନିଜର ପରମ ଉପାସ୍ୟ, ପରମ ଆରାଧ୍ୟ, ପ୍ରିୟତମ ତଥା ମୂଳ ଅଭିପ୍ରାୟ ରୂପେ ବରଣ କରିନେଉ ଏବଂ ସଂସାର ତୁଳନାରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଯଦି ଆମମାନଙ୍କର ଅଧିକ ପ୍ରିୟତମ ହୋଇଯାଆନ୍ତି, ପ୍ରଭୁ ହିଁ ଆମମାନଙ୍କର ପରମ ଅଭିପ୍ରାୟ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଏକ ମହା ବିପ୍ଳବ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରିବ । ସୁତରାଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଅବସ୍ଥାରେ ନିରନ୍ତର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଶପଥ ନେବା ଉଚିତ୍ ।

ଖୁତ୍ବା ଶେଷରେ ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଏହି ଦିନମାନଙ୍କରେ ସଂସାରରେ ସାମୁହିକ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେବା ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ଥାଆନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ମାନବ ଜାତି ଉପରେ ଦୟାବତୀର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତୁ ।

ଅଲ୍ଲହମ୍ଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ନହମଦୁହୁ ଓ ନସତଇନୁହୁ ଓ ନସତରଫିରୁହୁ ଓ ନୁମିନୁ ବିହି ଓ ନତଓକ୍ କଲୁ ଅଲୈ ଓ ନଉଜୁ ବିଲ୍ଲାହି ମିନ୍ ଶୁରୁରି ଅନ୍ଫୁସିନା ଓମିନ୍ ସଇଆତି ଆମାଲିନା ମଲ୍ଲ୍ ଯହଦିହିଲ୍ଲାହୁ ଫଲା ମୁଜିଲ୍ଲା ଲହୁ ଓମଲ୍ ଯୁଜ୍ଜଲିଲ୍ଲାହୁ ଫଲା ହାଦିୟା ଲହୁ ଓ ନଶହଦୁ ଅନ୍ଲା ଇଲାହା ଇଲ୍ଲଲ୍ଲାହୁ ଓ ନଶହଦୁ ଅନ୍ନା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅବ୍ଦୁହୁ ଓ ରସୁଲୁହୁ । ଇବାଦଲ୍ଲାହି ରହିମକୁମୁଲ୍ଲାହି ଇନଲ୍ଲାହା ଯାମୁରୁ ବିଲ୍ ଅଦ୍ଲେ ଓଲ୍ ଇହସାନି ଓଇତାଇଜିଲ୍ କୁରବା ଓୟନହା ଅନିଲ୍ ଫହଶାଲ ଓଲ୍ ମୁନକରି ଓଲ୍ ବଗଲ୍ ଯଇଜୁକୁମ୍ ଲାଅଲ୍ଲକୁମ୍ ତଜକ୍ କରୁନା ଉୟକୁରୁଲ୍ଲାହ୍ ଯଇଜୁକୁମ୍ ଓୟନହୁ ଯସତଜିବ୍ ଲକୁମ୍ ଓଲଜିକୁରୁଲ୍ଲାହି ଅକବର୍ ।